[redacted]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Α.Μ.....Έτος.....
Επώνυμο: Κουβούλιο
Όνομα: Γεώργιος
~~Μάθημα~~: ΓΕΛ Μοδάλιν Εξεταστική περίοδος.....
Καθηγητής.....

[redacted]

Πάτρα.....

1η Θεματική Περιοχή

~~Η ιστορία καθόλου δεν μας δίνει τη δυνατότητα, που εξελίσσεται, αποδεικνύει ότι~~ ~~Ο τόπος που μας περιβάλλει είναι περίλαμπρος και μυστηριώδης. Προσφέρει τροφή για πλούσιες πνευματικές αναζητήσεις και επιτρέπει την ανάπτυξη, την εξέλιξη και την πρόοδο του ανθρώπινου γένους. Αλλά πράγματι μας επιτυγχάνει ακόμη των πληρέστερη και ίσως ορθότερη προσέγγιση αυτού του τεραστίου υλικού ανισοτήτων, διαφορών, αλλά και ομοιοτήτων; Για α κατανοήσουμε λοιπόν ένα τέτοιο είδος εγχειρήματος οφείλουμε καταρχήν α στραφούμε προς τα εμάς, προς τον εαυτό μας. Να ανακαλύψουμε τα μυστήρια και τα αναπάντητα ανθρώπινα ερωτήματα.~~

~~Η φιλοσοφία μπόρεσε από την αυγή του ανθρώπου να εξηγήσει τα γεγονότα και τα φαινόμενα που λαμβάνουν χώρα γύρω του.~~

Ο τόπος που μας περιβάλλει προσφέρει στον άνθρωπο μια πληθώρα πληροφοριών και εντυπώσεων που αντικατοπτρίζουν την ύπαρξη και το είναι των αντικειμένων και των γεγονότων που των απαρτίζουν και των ακουόδων. Αυτή λοιπόν η περιπλοκότητα και η ποικιλομορφία που χαρακτηρίζει

του χώρου μας αλλά και εκείνος του ίδιου παρόδοτικε το φιλοσοφίζειν αυτή
[redacted] για τον ανθρώπινο και τον οδήγησε σε πνευματικές αναζητήσεις και φιλοσο-
φικοί προβληματισμοί. Για να κατανοήσει όμως κάποιος να αποκτήσει την
πληρέστερη ίσως και την ορθότερη γνώση πάνω σε ένα συγκεκριμένο θέμα,
κρίνεται απαραίτητο να στραφεί στην ψύχη του εαυτού του, την αυτοκριτική
ενηλικίωση και την πνευματική και πνευματική συνδεόμενη. Έτσι ~~[illegible]~~ ύστερα
από τη διδασκαλία του Ηράκλειτου και του Πυθαγόρα οι φιλόσοφοι εγκα-
τεστάθηκαν στο υποκείμενο και τη συνέχεια αυτού στον τόπο δράσης και στη
κοινωνία αυτών: την κοινωνία.

Μέσα σε μια κοινωνία λοιπόν οι άνθρωποι διακρίνονται ~~[illegible]~~ σε καλούς
και κακούς, φιλότιμους και ράθυμους ~~[illegible]~~, σοφούς και μη, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ με αποτέλεσμα να διαμορφώνονται ~~[illegible]~~ διαφορετικές ιδεολογίες και προσωπικές αντιλήψεις που εξηγούν ~~[illegible]~~ με τον ιδιαίτερο
τρόπο τα ενήμερα γεγονότα. Γνωρίζουμε ~~[illegible]~~ πολλά από
αυτές τις προσεγγίσεις είναι ~~[illegible]~~ αληθείς και πόσο μάλλον αν πράγματι
έτσι και μία από αυτές τις αντιλήψεις προβάλλουν τον δρόμο της αλήθειας, και
αν όντως έχουν στη γνώση ίδια ισχύ, την ίδια δύναμη και κάποιες ή υπάρχουν δια-
βαθμίσεις ~~[illegible]~~; Κάτω κάτω τι είναι αλήθεια για ένα γεγονός
για ένα άνθρωπο, για μία κοινωνία; Ο Πυθαγόρας, ως ιερέας των σοφιστών
ενώνει τον επιχειρεί να απαντήσει στα ερωτήματα αυτά βάσει της προσωπικής
του αντίληψης και ιδιοσυγκρασίας, κατατάσσοντας στην έννοια της σοφίας και
του σοφού, όπως προβάλλεται στο απόσπασμα.

~~[illegible]~~

Συλλογίζόμενος ο Πυθαγόρας αντίληψη περί φύσεως, η ~~[illegible]~~ επιστήμη, δηλαδή
η αληθινή και πλήρης γνώση μπορεί ~~[illegible]~~ από τις αισθήσεις και το
κάθε τι το οποίο αντιλαμβανόμαστε είναι ~~[illegible]~~ ένα διφυές προϊόν δύο αιτιών

του ανταγωνισμού και του ανταγωνιστού. Έτσι στέκονται πολλαπλές ιδιωτικές πρακτικότητες, που όμως δεν διαπλέκονται και δεν δίνουν κανένα στοιχείο, ώστε να δημιουργούν μια κοινή πρακτικότητα, μόνο "λειτουργούν" αντικειμενικά βάσει της δύναμης του ανθρώπου. Ως εκ τούτου καθίσταται αδύνατο να παρακτιριστεί μία άπαξ λαβείσα και άκρως καθώς ανάφυμα η πρακτικότητα του συγκεκριμένου ατόμου αντιπαρίνεται στα κριτήρια του αθλητή.

Άραγε πως μπορεί το δικαίωμα να καταταχθεί ~~στην αθλητική~~ στις ιδέες, σε ανώτερες και κατώτερες, αφού έτσι αντιπαρίνεται στην πρακτικότητα; Η πρόταση αυτή του Πρωταγόρα, αν και φαινομενικά προς αυτήν, φέρει στο μυαλό ότι εκείνη μπορούμε και οφείλουμε να κρίνουμε τη πράξη στο τέλος αποτελέσματός της και όχι τόσο με βάση την πρακτικότητα, διότι στη δεύτερη περίπτωση δεν υπάρχει ομοιομορφία στο μέτρο σύγκρισης, εκτός και αν εξαιρεθούν κάθε άπαξ των ατόμων ξεχωριστά, που και πάλι οδηγεί σε σύγχυση και αναπαλαίωνεται προσπάθεια.

Ας ~~πάμε~~ ανακαλούμε τώρα ένα απόσπασμα παράδειγμα από το κείμενο του Πλάτωνα που σχετίζεται με το καλό ~~και~~ και το συμφέρον ~~του~~ μέλους. Στην προσπάθεια των πολιτών να αιτιολογήσουν τον καλύτερο μέσο ώστε λειτουργία του νόμου τους έρχονται αντιμέτωπα με την πλειοψηφία των απόψεων του σώματος των πολιτών που στην τελική όλες φαίνονται ωφελιμιστές και πρόσοδοφόρες. Παρόλα αυτά με το πέρασμα του χρόνου ~~[illegible]~~ αποδεικνύεται πως μόνο μια άπαξ βάπτιση των νόμων θα εξαλειφθεί και να προοδεύσει, ώστε και αυτή ήταν η ορθή απόφαση, η απόφαση δηλαδή που σταθερά κατάφερε στη δύναμη του αθλητή. ~~[illegible]~~ Με αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, μπορούμε και διακρίνουμε τις μέλλες σε ανώτερες και κατώτερες, ~~[illegible]~~ δίχως όμως βέβαια ταυτίζουμε την υπαρξιακή "αλήθειά" τους.

Τώρα θα μπορούσαμε να αναφέρουμε την ανάγκη παρεμβάσεων τρόπου της σοφίας και του σοφού, που σε αυστηρό διάλογο που διεξαγόμενο προσεγγίζεται τόσο μέσα από την σκέψη των σοφιστών όσο και από τη διαλεκτική μέθοδο του Σωκράτη, ~~[illegible]~~ ο οποίος αναζητούσε τα βιβλία

της μαίας μητέρας του οδηγεί τα άτομα στη γέννεση της γνώσης. Ένα θέμα θα αναρωτηθούμε και τι σημαίνει σοφία; Ποιο είναι το έργο του σοφού και από αυτό επιτελείται; Αλλά ~~και~~ χωρίς η κοινωνία τι αποδέχεται από τη σοφή διδασκαλία και πώς επικυρώνεται η πρόοδός της μέσω αυτής, αν τελικά επικυρώνεται;

Για τον Πρωταγόρα, ο οποίος ενστερνίζεται την κυριαρχία των αισθήσεων έναντι του νου και της λογικής όπως και την ύπαρξη μοναδικών ιδιωτικών πραγματικοτήτων, σοφός δεν είναι κάποιος που μεταλαμπαδεύει στους μαθητές - οπαδούς του σωστές γνώσεις, πραγματικές αντιλήψεις και αλήθειες ίδιες, γιατί στην ουσία για τον Πρωταγόρα δεν υπάρχουν τέτοιες. Ο καθένας γνωρίζει ότι του φαίνεται και αυτό είναι πράγματι πραγματικό! Οπότε ο σοφός, ο δάσκαλος, ο λεγόμενος μέντορας τι ρόλο παίζει; ~~[illegible]~~ και γιατί τέτοιοι άνθρωποι για την μορφωση των νέων ανθρώπων, αφού αυτοί είναι οι δημιουργοί της αλήθειας τους ιδιωτικής πραγματικότητας και κανείς δεν δίνεται να τους υποδείξει το τελικό "σωστό" το προσωπικό τους "δικό σου;

Στην περίπτωση αυτή ο σοφός αναλαμβάνει τον ρόλο του καθοδηγητή αλλά και κατά κάποιο τρόπο πνευματικού θεραπευτή των ανθρώπινων συνειδήσεων. Πιο συγκεκριμένα, ο δάσκαλος είναι αυτός που θα απαιτούσε τον μαθητή από την προσεχή μεταποιήσεων και ιδεοληψιών που αλλοιώνουν το πνευματικό υπόβαθρο των κοινωνιών και συμβάλλουν στην αποπλάνηση της προσωπικότητας του καθενός. Ατομα, ~~[illegible]~~ όπως το καλέλι σμιλεύει ~~[illegible]~~ το άμορφο μάρμαρο και το μετατρέπει σε καλλιτέχνημα που θαυμάζεται από τους ανθρώπους, ίδια και ο σοφός συνιστά τον άνθρωπο, που θα σμίλευε τις αισθήσεις των μαθητών και θα ~~τις~~ τις αποδιώκνιζε από κακεντρεχείς και καιροσκόπους αντιλήψεις, ώστε να δοθεί η ευκαιρία στους νέους να αναγεννηθούν και να ενηλικιωθούν.

Μολαταύτα, το κριτήριο βάσει του οποίου θα πολιτευόταν προς το καλύτερο ότι

[redacted]

δεδομένου της αισθησιακής των μαθητών θα μπορούσε να παρατηρηθεί ότι διαφέρεται από μία δομή υπολογισμού, αφού το σωστό και το λάθος, διαφέρουν από πραγματικότητα σε πραγματικότητα, άρα δεν είναι αποφασιστικά πως αξιόπιστη μέθοδος η διδασκαλία. Εν προκειμένω όμως έχουμε τη δυνατότητα να αντιπαρέλθουν αυτήν την άποψη, καθώς αν και δεν υπάρχει κοινή πραγματικότητα, δηλαδή μία κοινή βάση που επιτρέπει την ~~[illegible]~~ διάπλαση της με προσωπικές ιδέες και απόψεις, η κοινωνική διάβιωση καθιστά απαραίτητη την δημιουργία μιας ~~[illegible]~~ επιπλαστής ομοιότητας μεταξύ των ~~πρ~~ανθρώπινων πραγματικοτήτων που αποτελείται από εγγύς εννοιες και δεμένες. ~~Έτσι οι σοφοί πρέπει [illegible] νεολαία [illegible]~~ Έτσι οι σοφοί απαιτείται αποκτάται να οδηγούν προς τα εκεί τους νεολαίους ακόμα και να επιτυγχάνεται η πολυπριόνιστικότερη και ομοιόμορφη μόρφωσή τους.

Στον αντίποδα ο Σωκράτης, υπέρμαχος τόσο των αισθήσεων όσο και της λογικής, διαφοροποιεί την άποψή του σχετικά με τη σοφία επηρεασμένος από τον προσωπικό του τρόπο διδασκαλίας, την μαιευτική μέθοδο. Ο επιστημονικός σοφός άνθρωπος κατά τον Σωκράτη οφείλει να αποδεχθεί την κυρία διδασκαλία του μεγάλου φιλοσόφου, «ένα γνωρίζω, ότι δεν γνωρίζω τίποτα» και να πορευτεί βάσει αυτής στα μονοπάτια του νου ~~[illegible]~~, που παραβάσσονται όπως από την ~~[illegible]~~ αξία των αισθήσεων που διαθέτει ο άνθρωπος.

Διαβάζοντας, λοιπόν, ο άνθρωπος άρχισε κατανοεί και κατακτά τη φύση. Το ~~ε~~ελευθερο και απαλλαγμένο από στερεότυπα και ~~δεσμεύσεις~~ προκαταλήψεις άτομο έχει την ευκαιρία να περιπλανηθεί σε όλα τα πλάτη και τα μήκη του χώρου, είτε δοξαστικό ή αρνητικό, λεκτικά, έτσι το φυσικό οικοδόμημα εξορθολογισμένα και συνειδητά. Επίσης όταν είναι ανοικτοί σε νέες ανακαλύψεις και δεχόμαστε το διαφορετικό του ένα απαραίτητο και άκρως ωφέλιμο στοιχείο της κοινωνικής μας καθημερινότητας, δεχόμαστε πλήθος ερεθισμάτων και εναυσμάτων για ανάπτυξη και προβληματισμό, ενώ παράλληλα πλουτίζεται το πνεύμα μας και καλλιεργείται η γνώση μας.

Για αυτό τον λόγο ο Σωκράτης ξεκινώντας την προσέγγιση ενός θέματος, "δίσγραφε" ~~όλες~~ όλες τις πεποιθήσεις γνώσεις του και εάν δεν γνώτων αυτό προσπαθούσαν την άγνοια αυτών, η οποία ~~ήταν~~ είναι μια πολύ ως θωρακική ειρωνεία, και τον βοηθούσε στην κατάρρευση του παραπλάνησή της ερώτησης και την ανάταση του νού. Έπειτα ο σωρός των ερωτήσεων που προέβαλλε ο διδάσκαλος στους μαθητές του μας φανερώνει την ανάγκη ο σοφός και σκεπτόμενος άνθρωπος να είναι περίεργος και ερευνητής, να αναζητά πληροφορίες παντού και να ενεργεί με γνώση και πείσμα. Μέσα από αυτή τη μέθοδο ο πολίτης συνέχεια μαθαίνει και κατακτάει να συμβαδίσει με την συνεχή εναλλαγή των δεδομένων, τόσο πάνω του ~~από εσω~~ εσω και γύρω του, που υποστηρίζει η διδασκαλία του Ηράκλειτου.

Φυσικά, δεν πρέπει να ξεχάσουμε και την συμβολή της 'ενοιας' στη διδασκαλία του Σωκράτη, που τον βοήθησε στον προσδιορισμό του όρου που αναζήτησε. Η ενοια λοιπόν εξάρτησε τη σημασία του νου και του κόσμου της λογικής εκτός από αυτών των αισθήσεων στην ενέργεια της μέσης. Συμπεραίνουμε, ~~ότι~~ στα κοινά που μας συνδέουν και βάσει αυτών διαμορφώνουμε μια αλήθεια και όχι επίπλαστη κοινή πραγματικότητα που ευνοεί το πρόβλημα που αναλύουμε και δίνει ολοκληρωμένες απαντήσεις στους προβληματισμούς μας.

Ας αστειεύεται όμως η θεωρία και η αναζήτηση στο παρελθόν και ας εστιάσουμε στο τώρα και το εδώ, στη σύγχρονη κοινωνία και τους σημερινούς τρόπους. Γιατί. Έτσι δηλαδή μόνο φιλοσοφικό ενδιαφέρον έχει αυτό ή μέσω αυτών μας προσφέρεται η δυνατότητα πρακτικής εφαρμογής και κατά συνέπεια η καλύτερη των καθημερινοτήτων μας σε πλήθος πεδίων; Πιστεύω πως η απάντηση είναι φανερή και ειλικρινά θα ήθελα να είναι φανερή... Αλλά ποιον να ακολουθήσουμε τον Πρωταγόρα ή τον Σωκράτη, τις αισθήσεις ή τη λογική μας; Εμείς θα αποκρίθούμε και τα δύο!

Από τη μια μεριά είναι απαραίτητο σήμερα να εξοπλιστούμε τους εαυτούς μας με οξυμένη διαίσθηση και έντονο ενδιαφέρον για τις αλλαγές και τις μεταβολές που λαμβάνουν χώρα γύρω μας. Παρόλα αυτά, αν δεν διαθέτουμε κριτική νόηση και ελευθερία τόσο πνευματική, όσο και ηθική κρίνεται αδύνατο να καθιερώσουμε τον ανθρωπινό τρόπο θέσης και διάνοησης και να απελευθερωθούμε από τα δεσμά των στερεοτύπων και των ρατσιστικών, που κατακλύζουν τις κοινωνίες της εποχής μας.

Ένα θεατρικό του Enda Walls, το οποίο ονομάζεται Chatroom και παρακολουθεί τον εθιστικό βίο και μεγαλοδοξία γίνεται να μας βοηθήσει στην εξόπλιση των κοινωνικών συμπεριφορών. Γίνεται με την ανεύρεση ενός άλλου ονόματος παραπλανήσεις από όλους, ο νεαρός πρωταγωνιστής κατοικεί στο διαδίκτυο για παρηγορία και για συμβουλές. Πέφτει πάνω σε δύο σωματεία εθελοντών που δίχως για επανάσταση και ανατροπή του καθεστωτικού πλαισίου των κοινωνιών, τον οδηγούν προς την αυτοκτονία. Εξαιτίας θα κατοικήσει να απαλλαγεί από όλα αυτά και να γίνει συνάμα πρωτο μια άλλος νέος σε ανάλογες περιστάσεις. Υπό των επιρροή αλλά και πάλιν αλλεν αυτοκτονία του τελικά κατανοεί πως το νόημα της ζωής είναι πραγματικά η ζωή και τα προβλήματα υπάρχουν για να μας κάνουν πιο δυνατούς.

Αν λοιπόν ο δεκαεξάχρονος αυτός Βρετανός είχε αποκτήσει ολοκληρωμένη μορφωση και είχε μάθει τόσο να αγαπά την κοινή ζωή όσο και να τιμ

κατοφίνει, δεν θα είχε αποφύγει αυτήν την τροπή; Δηλαδή αν είχε διδαχθεί πως ~~τα πάθη~~ ο αληθινός σκοπός του βίου καθίσταται αυτός που προσφέρει το ωφέλιμο και πως ωφέλιμη είναι η προσηγορία και ο σκοπός για βίο, καθώς έτσι πετυχαίνονται όλα, δεν θα είχε γεμίσει την ιδέα της αυτοκτονίας από το μυαλό του; και αν όλοι οι άλλοι, όπως μας δηλαδή, καταλαβαίναμε πως ό,τι διαφορετικό δεν είναι διαβολικό και δεν είναι κατακριτέο να βγει υπόδειγμά μας, τα παιδιά στο Chatroom δεν θα αγκιβόνιαν ίσως ο φίλος τους, ίσως και δικός του κυβερνοχώρου, να ~~συνεπήγει~~ συνειδίσει (κλείνοντας) να βγει και δημιουργεί χαρούλιας;

Ηδονισμός μου μη είναι αναρχίτιτα. Και όταν λέμε ηδονισμός εστιάζουμε τόσο στην αισθητική όσο και τη νοητική μου. Δεν διαχωρίζονται και δεν πρέπει να διαχωρίζονται, γιατί αλλιώς οδηγούμαστε σε λαθεμένα συμπεράσματα και ανοσία πράξεις. Πλαθάμε ένα τόσο κακό παράδειγμα, όπως τιτλοφορείται και ένα βιβλίο του Εντουάρντο Γκαλεάνο. Αν προβληματιζόμαστε λοιπόν ~~συχνά~~ συχνά και δημιουργικά, διότι η ~~[illegible]~~ η απαθεία και η ακηδεία βλάπτουν βαρύ σήμα και τους γύρω μας!

*παράλληλα αισθάνομαι νικητές διότι πειραματούν ευεξία το άδικο αγόρι